

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1,6. uri popoldne.

Štev. 18.

V Ljubljani, v torek 22. januarija 1889.

Letnik XVII.

Slabi časi.

II.

△ Včeraj smo načrtali v glavnih potezah nekaj vzrokov sedanjih slabih časov. Ti vzroki pa vplivajo v prvi vrsti v ožjih krogih. Ali slabi časi niso samo v posameznih kronovinah te ali one države, tudi ne pri pojedinih narodih, marveč čutijo je narodi cele Evrope. Stara je pesem, katero smo že i mi peli v raznih „durih“ in „molih“, da Marsovi čestilci zahtevajo premnogo krvnega in denarnega davka. Nikdo drugi, ko lord Salisbury, ministerski predsednik ponosne Anglije, govoril je dne 9. novembra m. l. pomenljive besede: „Kaj bo konec temu?“ Odgovoril ni na to vprašanje, pač pa se je izrazil, da rastoče armade niso poročstvo miru. Ali bi morda Bismarek mogel odgovoriti na vprašanje: „Kaj bo konec temu?“ Mogoče, da tudi on ne vé pravega odgovora, ali pa si ga ne upa izreči. On je postavil načelo, da države ohranijo mir, ako se oborožujejo, nemški državnik torej je zakrivil slabe sedanje politične čase, ker mir vedno visi le na niti. Vsak dan lahko trešči iz sivih političnih oblakov ter zaneti nakopičene sode smodnika. Celó prostozidarske vlade si ne zaupajo. Pred nekimi tedni je pretela francosko-italijanska, kateri se Nemčija ne bi mogla izogniti. Nemčija in Francija ste si nasproti zaprti, kakor dve menažeriji.

Damoklejev meč svetovne vojske vedno visi nad revno Evropo, akoravno vladarji zatrjujejo mir. Staro prijateljstvo med Rusijo in Nemčijo se je razbilo; car je moral v Franciji iskati posojil, ker je ruski papirnati denar v Nemčiji bil nevaren in „nerodoljuben“. Ako ruski princ obišče Pariz, vpraša se vznemirjeni svet: Kaj išče tam? Ako se Vatikan pogaja z Rusijo o cerkvenih stvaréh, že prorokujejo politični proroki, da Rusija išče zveze pri Vatikanu in Španiji proti Nemčiji. Rusko premikanje armade proti zahodu je že nekaj let na dnevnem redu političnih razgovorov. Nedavno je

pisal nemški oficijozni list ob Renu: Rusija se sicer tiho in počasi oborožuje, ali njeno oboroževanje je v največji meri. V potrebnem trenutku bode imela na nogah nad dva milijona vojakov in navstal bode boj, kakoršnega še ne pozna zgodovina.

Zvezo z Nemčijo je nedavno obsenčilo neko nezaupanje. Madjari na pr. ji ne zaupajo, ker čutijo, da le Nemčija išče pomoči pri Avstriji; ko pa bi se Avstrija zapletla v boj z Rusijo, skoraj gotovo bi zastoj iskali nemške pomoči. Pa tudi slovanski narodi, ki se zavedajo svoje krvi, ne goré za tako zvezo, v kateri bi le Bismarek gospodoval.

S kratka: slabi so sedanji politični časi, ker narodi se sovražijo in skušajo v prvi vrsti ohraniti le svojo narodnost. To je sedaj moderno. Tako je nedavno pisal neki pruski list: Naša misel je ta, da se otroci našega časa najprvo čutijo kot Nemci in potem še-le kot katolike, protestante in izraelite. Izven katoliške cerkve je tudi krščanstvo narodno, posebno pa v državi „strahú božjega“. Zato je pretil drugi pruski list nemškim katolikom: Ako bodo katoliki ostali v dosedanji opoziciji ter škodovali koristim domovine in protestantizma, lahko jim zopet vzamemo, kar ste jim dovolili protestantska vlada in večina v zbornici. Za kulturni boj bode pruska vlada vedno imela večino v zbornici.

Praznovali smo minolo leto 40letnico prve „narodne pomladi“, ali slavlje je bilo jako mrzlo. In kako tudi ne! Kdor je le vrgel oči na vojaške račune in tajnosti vojaških tovarn, moral je vzdihniti: Kaj bode konec temu? Kje je ona pomlad, ko so se narodi probudili iz zimskega spanja? Prešla je in zopet je zima pokrila zemljo z debelo ledeno odejo materializma. Militarizem in birokracija imata zopet svojo veljavo, to prizná celó Bismarek. „Država, ki ima tako družbo, pridobila si bode moč in veljavo, kakoršne nikoli ni imel absolutizem. Taka država pa ne more obstati na podlagi reprezentativne ustave.“

Velikanske so naloge, katere imajo izvrševati sedanje države; te naloge pa niso izključljivo jedne

države, marveč obče človeške. A kako naj jih izvršujejo, ker jedna proti drugi zida z bajoneti zidove. Skoraj vse države pečajo se le s takimi vprašanji, ki zahtevajo žrtve, a vprašanja, ki bi zboljšala slabe čase, pridejo na vrsto, ko že preté ulomiti vrata. Pójem „mednarodnosti“ je zgubil svojo veljavo. Tako je zvezni svet nemške države zavrgel od državnega zbora skoraj soglasno vsprejete predloge o zavarovanju delavcev, ker se bojé tuje konkurence nasproti veliki nemški industriji. In kdo se je lotil tega socialnega vprašanja? Najnižja plast prebivalstva, socialna demokracija, ker hoče biti mejnarodna, in židje, ker hočejo gospodovati narodom. Moralne zveze tako nimajo ne prvi, ne drugi, le materijalizem spaja nasprotja. Med tema mlinskima kamnoma pa se tarejo države z narodi, kakor suha koruza. Kaj bode konec temu?

Knez Clary o narodnostnem prepiru.

△ Meseca septembra minolega leta je knez Clary v „Bohemiji“ objavil ostro kritiko nemške politike na Češkem. Ta spis je vzbudil tem večjo pozornost, ker je knez Clary v gospodski zbornici vedno glasoval z ustavoverno stranko ter z besedo in dejanjem zagovarjal nemštvo na Češkem. Njegova kritika nemške abstenenčne politike ni imela vspeha, vendar se ni dal ostrašiti ter je poslal vredništvu lista „Teplitz-Schönauer-Anzeiger“ novo izjavo, v kateri biča narodnostni prepir. Ta izjava se glasi:

„Ker mi je na tem, da me moji topliški so-mesčani umejo, odkrijem svoje misli o narodnostnem prepiru, da pojasnim svoje navidezno nasprotje na obe strani, proti Nemcem in Čehom. Obe stranki hočem presojati s svojega višjega stališča.“

Ali bode v resnici edino le narodnost spopolnila človeštvo, ker tako rada zabrede v egoizem in narodnostni prepir ter provzročuje krvave vojske?

LISTEK.

Pozabljeno svetišče.

Ako Te je, dragi čitatelj, katerikrat privela pot v jedno najbolj romantičnih krajev dolenske zemlje, v šentrupersko-mokronoško dolino, tedaj si se gotovo čudil toliki mnogovrstni krasoti v naravi gledaje sedaj rumeno žitno polje in zelene travnike, sedaj lepe griče in vinske gorice z belimi zidanicami, sedaj zopet visoke gore s cerkvicami, izmej katerih Ti od daleč bliščite cerkvi sv. Jošta in svele Neže na Kumu. Res krasen svet se razprostira pred Tvojimi očmi in ni se Ti ga mogoče nagledati.

Toda pojdiva v duhu za stoletja nazaj. Pred nama se razprostira dolina zarasla z visokimi jaguedi, griči obrasli so stoletnimi hrasti in vinskih gorice hrbtovje obraščajo debele búkve. Iz te goščave se nama prikaže na več krajih veliko poslopje — mogočen grad, krog njega kmetske kočé. Sedaj sva v srednjem veku; ako ideva še nazaj, zmanjka nama nekaj gradov, drugi še stojé — za časa Rimljanov. Pojdiva še dalje, tudi gradovi zmanjkajo, vse je pusto in prazno — za časa Keltov.

Postojva vrhu Žalostne gore nad Mokronogom in ogledjva si svet na okoli. Četrt ure od naji vzdí-

guje se nad vasjo Slepšekom prijazen hribček z imenom Božji grob. To je nama kraj poln zgodovinskih spominov starodavnih stanovalecev teh pokrajin. Hribček sam ima precej podobo velikega groba, na njega vrhu se nama v solncu blišči podrtina starega svetišča. Svet vsega hribčka je precej peščen ter dandanes z brinjem in osatom zarasel. Nekdaj pa je bilo tu drugače. Starodavni narod keltski imel je tu svoje grobišče, kamor so se pokopavali ostanki umrlih. Pred nekimi leti izkopavale so se tu različne reči. Veliki in mali čudno izdelani lonci in skledice, jako ukusno izdelane zaponke in igle, v loncih sežgane kosti in prst, v jednem celó precej ohranjena človeška glava. Raznovrstne so bile tudi druge reči, vse imenitno delo še pred Rimljani živečega naroda.

Toda kolikor spada to v področje zgodovinskih raziskavanj o teh prebivalcih, nama tu ni mesta razmotrivati, so li bili Kelti ali kateri drugi narod, in čegavo delo so bile one izkopane reči, in katerega ljudstva sinov hladen grob, o tem molčiva.

Pojdiva v dóbo Rimljanov. Za bivališče tega naroda nam govore imena v Lakah, Lakovšče (lacus), travniki in ne daleč njiva Portnica (porta) in v Paludih¹⁾ (palus).

¹⁾ To ime je v mirnske občini, kakor mi je pravil preč. gosp. župnik Jare.

Za Rimljane nama govori Gomila, kjer so tudi stari ostanki Rimljanov. Ravno tako nam kaže rimska cesta, ki je bajé vodila čez Trebelno, Hmelnik itd. Od teh časov so dobile ime ajdovske jame pri Pečarji nad Mokronogom, in baš na tem kraju je svet, na katerem je bil nekdanj rimski tabor.²⁾ Za bivališče Rimljanov nama pričajo leta 1879 pri Mokronogu izkopani novi raznih rimskih cesarjev. Da je bila tu nekdanj rimska naselbina, nam kaže latinsko ime Madipedium (Mokronog) in mej ljudstvom razširjena govoreca, da je tu nekdanj stalo veliko mesto, katero pa je sovražnik razdejal. Leta 1681 pa je ves Mokronog pogorel.²⁾

Toda pojdiva zopet nazaj v stari Slepšček. V srednjem veku vzdigovala se je na podnožji Božjega groba mogočna graščina Blindenbach, koja se v domači zgodovini često navaja. Na katerem mestu pa je pravo za pravo stal ta grad, nič se ne vé, tudi ni več sledu po njem. Okoli graščine se je jela počasi vzdigovati vás Slepšček. Na vrhunci Božjega groba pa se je sezidala kapelica, posvečena

¹⁾ Ko sem imel nekoč čast e. kr. stotnika gosp. Barbota spremljati na Žalostno goro, ogledal si je ves kraj ter mi pokazal uprav proti ajdovskim jamam rekoč: „Sehen Sie, da war einst ein römisches Lager, denn die ganze Gegend spricht dafür.“

²⁾ Glej Žlogar: „Trojna božja pot“ str. 23.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. januarija.

Notranje dežele.

V Pragi se je predvčeraj vršil delavski shod, ki je sklenil resolucijo zoper delavske zbornice. Zaradi izgredev pa je vladni komisar razpustil shod. — Včeraj ponoči je umrl češki deželni poslanec Facek.

Skraini levičarji *ogerskega* državnega zbora živahno agitujejo mej budimpeštanskimi visokošolci zoper novo orožno postavo. Bojé se, da se bodo prihodnje nedeljo vršile strastne izjave zoper skupno avstrijsko vojno. Vlada se na vse moči trudi, da zabrani vsak izgrede. — „Agrarier Tagblatt“ objavlja brzojavko z Dunaja: „Agitacija madjarske mladine zoper orožno postavo je tukaj napravila jako neprijeten vtis. Ako ne bode kmalu pojenjalo to počenjanje, odložila se bode preselitev dvora v Budimpešto.

Požunska akademična mladež je sklenila, da se pridruži budimpeštanskemu shodu zoper orožno postavo. Na shodu se bode stavljal predlog, naj se odpóšlje k cesarju deputacija s prošnjo, da se izloči iz orožne postave § 25. Deputacijo bode vodil bivši pravosodni minister Baltazar Horváth.

Brat umrlega *patrijarha Angjelića* je daroval patronatu gimnazije v Karlovcih iznesek 120.000 goldinarjev, da se sezida novo gimnazijsko poslopje. Ustanova se imenuje „brata Angjelić“.

Vnanje države.

Koliko časa bo ostal Kristić še na vladnem krmilu? To vprašanje je sedaj v *Srbiji* na dnevnem redu. Ako smemo verjeti vestem iz Belegagrada, čakati bodemo morali še dolgo odgovora na zgorajšnje vprašanje. Takó je izvedel „Pester Lloyd“ iz srbskih vladnih krogov, da se novo ministerstvo iz političnih in finančnih vzrokov ne bo imenovalo pred novimi volitvami v skupščino. Tudi se preklicuje vest, da hoče kralj poklicati ministerstvo Vuić. Neka belgrajska brzojavka trdi namreč, da je popolnoma neosnovana govornica, ki pravi, da hoče kralj izročiti sestavo kabineta bivšemu finančnemu ministru dr. Vuiću. Iz vsega tega je razvidno le eno: Gosp. Nikola Kristić vlada neomejeno, radikalna narodna stranka pa zastoj čaka na izpolnitev svojih tirjatev. — Radikalci trezno sodijo o znani pisavi Garašaninovega glasila „Videlo“; dobro vedó, da se jim hoče Garašanin na ta način prikupiti, a znano jim je tudi, kolike vrednosti je njegovo prijateljstvo. Garašanin se zastoj trudi.

Mej *bolgarskim* eksarhom v Carjigradu in bolgarsko vlado je z nova navstal resen razpor. Stambulov obravnava s carjigrajskim patrijarhom, da bi bolgarsko cerkev opustil duhovniške sodnosti eksarhata. Na drugi strani pa je eksarh razposlal mej bolgarsko duhovščino okrožnico, ki jej prepoveduje spominjati se v molitvah princa Ferdinanda Koburškega. — Princ Ferdinand je pred nekaterimi dnevi poskusil razobesiti na knežji palači namestu narodne zastave tako z grbom koburške hiše. To je storil princ zaradi tega, ker je tudi princ Aleksander Battenberški razobešal v Sofiji svojo hišno zastavo. Toda kar je smel storiti Battenberžan, to je bilo pri Koburžanu nenavaden korak, kajti hudovali so se nad koburškim grbom celó poluuraadni listi. Vsled te splošnje razburjenosti je dal princ zamenjati svoj grb z narodno zastavo. Zadnje dotično poročilo iz Sofije pa pravi, da od sobote zjutraj zopet veje s palače koburžanova zastava, kar vzbuja po celem mestu veliko začudenje.

Zopet se javlja iz *Rusije* neka mirovna izjava. „Nord“ namreč pozdravlja prestolni govor, s katerim je cesar Viljem otvoril pruski deželni zbor, kot važno mirovno sporočilo ter ob enem povdarja, da imajo isto mirovno smer tudi italijanski novoletni govori in pisava „Riforme“. Rusko poluuraadno glasilo potem z zadoščenjem navaja enakotežje v ruskem državnem proračunu za leto 1889 ter naglašá, da finančni minister pripisuje v svojem poročilu ta ugodni izid odprti mirovni politiki carjevi, ki se varno ogiblje vsakemu prepiru z inozemstvom in edino pazi na koristi, čast in dostojanstvo Rusije. Kar se tiče položaja v Franciji, obžaluje „Nord“, da je Sadi-Carnot postavno zabranjeno izpregovoriti besedo, ki bi mogla razjasniti javno mnenje v tako resni krizi. — Ruski carski dvor je povabil kraljico Natalijo k pustnim veselicam. Srbski kralj je zaradi tega ukazal svojemu peterburškemu poslaniku Simiću, naj takoj odpotuje na odpust, kakor hitro bo v rusko prestolnico došla Natalija.

„Kreutztg.“ je objavila članek, ki razpravlja objavo obtožnice zoper Geffekena in ki je vzbudila veliko pozornost v vseh *nemških* krogih. Napominani list pravi: „Dogodki zadnjih dni morajo žaliti monarhični čut staropruskih rodoljubov; tesno jim je pri sreč, ko stojé nasproti objavi obtožnice zoper Geffekena in spremljajočim okoliščinam. Najvišje nemške sodnje oblastni se zagovarjajo pred sumujo strankarstva; to zagovarjanje se vrši pred suverenim narodom, ta pa bo objavil svojo sodbo po časopisih. Načelo: Avtoriteta, ne majoriteta — podlaga krščanski državi — se je začelo majati. Na teh tleh pa je Prusija postala velika.“

Dne 20. t. m. je bilo v *francoskem* glavnem mestu več boulangističnih in protiboulangističnih volilnih shodov. Neki protiboulangistični shod v Neully-i so boulangisti napadli in razpodili, takó, da so zborovalci morali nadaljevati posvetovanje v drugem javnem prostoru. Isti dan je navstal pri volilnem shodu v Avenue Duquesne pretep mej boulangisti in socijalisti. Pri tem je bilo nad dvajset oseb ranjenih. — Naučni minister Lockroy namerava predrugačiti pravosodnje studije, ki so se dosedaj ozirale le na potrebe bodočih sodnikov, odvetnikov in državnih uradnikov, pri tem pa so se zanemarjale takozvane državnoslovne stroke, tako da izšolani pravniki večidel niso ničesa vedeli o splošnjem mejnarodnem pravu, finančnem zakonodajstvu in slovstvu, narodnem gospodarstvu in o naselbinskem in industrijskem zakonodajstvu. Uvedle se bodele odslej dve skupini. Za eno izmed njiju se bodo morali pravniki v drugem letu vseučilišnih studij odločiti. — Katoliško vseučilišče v Lyonu nameravajo, kakor znano, spopolniti z medicinsko stolico. V tamen se je dosedaj nabralo 390.000 fr. Na prvem mestu imenika dobrotnikov je nadškof lyonski, ki je daroval 20.000 frankov. Po 100.000 frankov sta dala dva župnika v zvezi s svojimi župljani.

Dne 17. t. m. je *Švicca* izgubila enega najizvrstnejših cerkvenih knezov; umrl je namreč bivši škof lausanneski in genevski in poznejši naslovni nadškof msgr. Marilley. Pokojnik je bil v najhujših časih za katoliško cerkev steber, katerega ni omajalo niti prognanstvo niti ječa. Švicarski listi časté umrlega z obširnimi nekrologi, v katerih s toplimi besedami opisujejo njegovo vzledno delovanje.

Italijanski družinski očetje v Milanu so dobili od občinskega urada poziv, naj se izjavijo, ali naj se njihovi otroci poučujejo v krščanskem nauku na ljudskih šolah, ali ne. Izmed 27.515 meščanov jih je odgovorilo 25.380, da to najodločneje zahtevajo. To kaže, kako složni so Milanci v verskih zadevah, kajti treba ni menda še posebej naglašati,

Rad bi našel vir te nevarnosti. Po mojem prepričanju je ta vir v zmoti, da je obožavanje svoje narodnosti čednost, tuje narodnosti pa pregreha. Naravno je in odpustljivo, da vsakdo ljubi svoj narod in njegove posebnosti, kakor je naravna ljubezen starišev do otrok, a to ljubezen jaz ne morem imenovati čednost. Dolžnost je vsakega naroda, da váruje in razvija svoje duševne zaklade: vero, slovstvo in vedo. Država ne sme ovirati teh želj svojih narodov. Nasprotno je dolžnost tudi države, da te želje in težnje narodov pospešuje, ako pri tem ne trpé višje koristi. Pa tudi te želje niso čednost, temveč le plemenit narodosten egoizem.

Nasprotno pa je treba nekoliko zatajevanja, da nekaj od tega darujemo, kar nam je ljubo in drago, ako zahtevajo višji oziri; in to je politična čednost, posebno v državi, kakor je Avstrija, kjer ne živi jedna sama narodnost, da bi se pokrivala pojma narodnost in država. Tisti torej, ki poznajo le svojo narodnost, delajo ravno proti omenjeni politični čednosti. Tako n. pr. je veda mejnarodna, skupno dobro vseh narodov. A sedaj temu ni več tako. Pretirano obožavanje narodnosti je protikrščansko. Težko je povedati, kje je meja med dovoljenim in nedovoljenim. Ako vré narodnostni prepír, poneha vsa nravnost, celó pri ženskah. V letih 1848 in 1849 so elegantne italijanske dame pohajale po ulicah, ko so srečavale avstrijske vojake. Ko je Orsini napadel Napoleona, videl sem s svojimi očmi malo zlato Orsinijevo bombo na uri znane mi gospe v Benetkah. Italijani so tedaj mislili, da Napoleon ničesa ne stori za osvobojenje Italije. Orsini jim je bil zato priljubljen, in zlatarji so porabili to priliko, da so izdelovali male bombe; imeli so dobro kupčijo. H koncu še jeden vzgled nemške prevzetnosti. Zaničevanje, če je smešno, je najnevarnejše orožje, ker ima krohotače na svoji strani. Tako vidimo že več let v dunajskih šaljivih listih Čehe kot stvari, ki so bolj podobne opicam kakor ljudem, kakoršnega si morda Karol Vogt misli našega skupnega prvega očeta, katerega upa enkrat najti v drobovji zemlje. Ako se bratje v družini ravsajo in kavsajo, je to neodpustljivo. Pri narodih pa je vse dovoljeno, tu velja druga morala.

Moji nazori so morda preidejalni in nepraktični, ker se ne strinjajo s človeškimi strastmi. Ali pa naj popustimo, kar je moralno pravo in resnično, ako se dá težko vresničiti? Mislim, da ne. Dobro seme vendar more pasti v dobro zemljo in obrodit. Zato me tudi zaničevanje „N. Fr. Pr.“ ne bode premaknilo z mojega avstrijskega stališča. To stališče je pravo, in se dá razlagati tudi iz zgodovine moje družine. Družina Clary je iz Florencije, kjer jo je cesar Karol IV. povzdignil v plemenitaški stan. Potem se je preselila v Furlanijo in bila italijanska do sedemnajstega veka. Tedaj je stopila v službo Habsburžanov v Gradcu, pozneje na Češkem. Na Češkem je dobila posestva po bitki na Beli Gori, torej v času, ko še ni bilo češkega državnega prava. Zato se v moji družini ni mogel podedovati pojem avtonomnega češkega kraljestva.“

sv. Lavrenciju. Kolikor se je dalo iz razvalin sklepati, bila je precej podobna znamenitej kapelici pri sv. Petru pod Trebelnim. Kakor se čuje mej narodom še dandanes, bil je ta kraj nekdanj jako sloveč. Od blizu in daleč dohajali so ljudje na zeló glasovite sejmove, katerih je bilo v letu več. Pač niso vedeli ti sejmarji in prijatelji Božjega groba, da se pod njihovimi nogami nahajajo tako redki spomini iz davne dóbe.

Toda mnogo časa je vže preteklo od takrat, ko je bila kapelica sv. Lavrencija v takem čislú daleč na okoli. Zob časa jel je tudi njej udarjati znamenja svojega gospodarstva čez vse stvari na zemlji in kamen za kamnom je odpal. Na nekej sliki iz začetka tega stoletja vidi se še precej razvaline, dandanes pa je podrtó do malega vse. Največ kamenja razmetali so pastirji pasóči po hribčku Božjega groba, imajoč to navado, da so radi kamenje valili in metali v dolino. Tudi se je morda nekaj kamenja porabilo za vodnjak, ki se nahaja nekako v sredi hriba, kojemu vode nikdar ne zmanjka, dočim je čudno: odkod bi prihajalo semkaj toliko mokrote, ker je hrib večinoma peščen. ¹⁾

¹⁾ O tem studencu se pripoveduje, da bode jedenkrat vzkipeł ter poplaval vso dolino; to se bode pa zgodilo, kadar se bode Bogu hudobija prebivalcev v dolini zdela prevelika.

Dandanes se tudi od razvaline vidi le še nekaj kamenja, katero pa bode menda tudi počasi prišlo v dolino. Pod hribčkom se danes vidi mala vás Slepšček s cerkvico sv. Martina. Prebivalci njeni so večinoma kmetje srednje trdnosti.

Ako pa prideš, prijazni čitatelj, skozi vás in na nje koncu dobiš mladenča, ki kopljeta pesek za posipanje občinske ceste, vodeče skozi vás, ne čudi se, ako slišiš, da se pogovarjata o minljivosti tega sveta, kajti morda sta, predno si ti došel, iz peska izkopala okostje človeško.

Od nekdanjega Božjega groba ostalo je danes samo še ime, katero se je pa jelo počasi izgubljati. Tako gine slava sveta; kar je bilo pradedom našim najbolj sveto, te teptamo mi z nogami, in prišli bodo za nami rodovi, ki bodo i naša zapuščena grobišča in svetišča jednako nam pustili, da jih preraste brinje in osat. —lj.

Papež Pij IX. v nevarnosti.

V časniku „Burggräfer“ pripoveduje neki dopisnik dogodbo iz življenja pokojnega papeža Pija IX. Ker precej dobro osvetljuje razmere skrivne družbe in ker je sloveči papež pri Slovencih še vedno v blagem spominu, mislim, da ustrežem „Slovenčevim“ bralcem prostim prevodom omenjenega spisa.

„Kralj Humbert je bil letos dvakrat pri vseučilišni slavnosti v Bolonji. Pregledoval je pozneje svoje vojake v sosednji Romanji. Bralo se je po časnikih, kako ga je narod navdušeno sprejemal, zamolčalo pa popolnoma, kaj so nameravali socijalisti in anarhisti. Kaj pa, da je policija na vso moč skrbela, da ljudje te vrste niso prišli v kraljevo obližje, razpodili ali zaprli so jih že pri malih izgreidih. Liberalni časnikarji o tem niso nič pisali, ker pomenili so se bili že poprej, da takih stvari ne objavijo.

Romanja je bila še kot del papeževe države ognjišče vseh spletk in rovanja zoper cerkveno vlado. Minister Cavour se je največ na izgrede v Romanji skliceval, ko je velevladim kazal, da papež ne more v svoji deželi vzdržati miru. Pij IX. je bil poprej v sosedni Imoli škof. Poznal je tedaj dobro razmere tega okraja in prizadeval si je na vso moč že leta 1848 hujskanju in nemrom konec storiti, ali skrivne družbe so mu delale toliko bolj nasproti, kolikor bolj so spoznale modrega in izvedenega nasprotnika. Dosegle so deloma svoj namen. Leta 1859 pograbil je Piemont lepo Romanjo.

Leta 1857 hotel je pokojni Pij IX. sam pregledati, kake so razmere v tej provinciji. Šel je na težavno pot iz Rima, da bi bil sam ukrenil, kar bi bilo potrebno, a ob enem tudi Evropi pokazal, da

da so ostali očetje (okrog 2000) pristaši drugih veroizpovedanj. — Predvčeršnjim zvečer se je vršil v Napolji shod na korist miru. Vršil se je brez izgredov. Govorilo je mnogo zborovalcev v najradikalnejšem smislu, potem pa se je sprejel dnevni red, ki naglašajo voljo zborovalcev pospeševati idejal modernih narodov, ki želijo skleniti zvezo, da sami razpravljajo vprašanja lastne osebe in v slučajih vojske privedejo do veljave pravice in koristi narodne suverenitete. — Iz Napolja se poroča, da zopet deluje Vezuv. Čuje se podzemeljsko gromenje ter se na jugu gore močno izliva lava.

Kakor trdi „Pall-Mall-Gazette“, odpotoval je prejšnji angleški generalni konzul v Zanzibaru, John Kirk, s svojo hčerjo v Zanzibar. Govori se, da je Kirk dobil od svoje vlade poseben nalog.

Nekaj dni sèm vedno glasneje oznanja rumunsko vladi nasprotno časopisje, da bode v Rumuniji izbruhnila ministerska kriza, ker so se resno sprli junimisti in konservativci. „Pol. Corr.“ se čuti vsled tega primorano, da poluuroadno preklicuje dotične vesti; a ravno načen, kako je to storila, potrjuje omenjene vesti. „Pol. Corr.“ namreč pravi: „V rumunskih opozicijskih listih razširjene trditve o razporu v ministerstvu so tendenciozna pretiravanja. Na podlagi zanesljivih poročil se more trditi, da se tukaj gre za razna mnenja podredjene narave, ki nimajo načelnega pomena. Ta naprotja je povzročil pravosodni minister G. Vernescu s tem, da je uradno iz službe odpustil dva višja sodnika.“ — Vlada je kazenskim potom odpoklicala svojega generalnega konzula Farro iz Budimpešte. Pri tej priliki je generalnemu konzulu podelila avstrijska vlada veliki križ Franc Josipovega reda; rumunsko časopisje omenja to odklikovanje z veliko razdraženostjo. — „Havasovo izvestje“ poroča iz Odese: „Podpredsednik rumunske zbornice, Blaremburg, bode takoj po svojem povratku zahteval od zbornice, da se zatoži ministerstvo Bratianovo in se sestavi parlamentarna komisija, ki bode natanko presodila vse upravne naredbe prejšnjega ministerstva.“

Komisija Zdrženih držav, ki se je posvetovala o postavnem načrtu gledé naseljevanja delavcev, je predložila svoje poročilo zbornici zastopnikov. Postavni načrt predlaga, naj se zabrani izkrcaje revnim, slaboumnim, hudodelnikom, anarhistom, socijalistom, osebam, ki imajo gotove bolezni, in delavcem, ki se ne morejo izkazati s službenimi pogodbami. Vsak naseljence mora plačati, ko stopi na suho, pet dolarjev.

Dnevne novice.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Društveno vodstvo je imelo dne 19. decembra pr. l. svojo XXIII. sejo. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. J. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec, Anton Žlogar (zapisnikar). — Rešene so bile in odobrene po nasvetih tajnikovih sledeče zadeve: 1. Blagajnik je poročal o denarnih prispevkih in troških. 2. Več prošelj za podporo je bilo uslišanih. 3. Kot II. zvezek „Knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda“ se natisne: „Rudolf Habsburški, praded naše cesarske rodovine“, spisal v jednaki zanimivosti in v istem patrijotičnem duhu, kakor spomenico o štiridesetletnici, prof. Fran Hubad. Natis se bode vsled vodstvenega sklepa oddal tukajšnji slovenski tiskarni, ki doslej še ni imela opraviti z družbenimi knji-

ljudstvo ni tako nezadovoljno s cerkveno vlado, kakor so nekateri upili. Da je bila pot težavna, lahko si mislimo. Ni bilo še železnice, ceste tudi ne v posebno dobrem stanju in spremstvo papeževo veliko. Če tudi so spremljevali Petrovega naslednika le najbolj potrebni dvorniki, bilo je vendar precej prelatov, uradnikov in drugih služabnikov. Dne 4. maja omenjenega leta maševal je Pij IX. v sv. Petra cerkvi, potem pa se takoj odpravil na potovanje. Drugi dan došel je na večer v Spoleto, njemu dobro znano mesto, saj je bil tam knezoškof. Molil je na grobu sv. Franciška Asiškega, obiskal škofa v Peružji, ki mu je 21 let pozneje nasledoval kot Leon XIII. Dvakrat je bil v Loreti, v Ankoni ostal štiri dneve in v Pezari se mu je poklonil nadvojvoda Maks, poznejši mehikanski cesar, da ga je pozdravil v imenu svojega brata avstrijskega cesarja. V Bolonjo je prišel dne 9. junija, tam ga je že čakal Viktorja Emanuela poslanec Boncompagni. Že takrat je ta diplomat na skrivnem delal, da bi se papeževe dežele priklopile piemonteški državi.

Do 17. avgusta ostal je Pij IX. v Bolonji. Sprejemal je več piementitih oseb, dobival in razpošiljal razna poročila, a potem se vrnil čez Florencijo v Rim. Kamor-koli pa je prišel, sprejel ga je narod z velikim veseljem, ljudstvo je bilo navdušeno, ko je videlo v svoji sredi cerkvenega in

gami, zato, da vsaka naša tiskarna zapovrstjo dobi od družbe sv. Cirila in Metoda svoje delo.

(G. Fran Gogala), računski revident pri finančnem ministerstvu, pristopil je kot podpornik podpornemu društvu za slovenske velikošolee na Dunaji. Srčna mu hvala!

(Državni zbor) ima prihodnjo sejo v sredo dne 30. januarija ob 11. uri dopoldne. Na dnevnem redu sta: Poročilo gospodarskega odseka o načrtih zakona za vkladališča, in poročilo budgetnega odseka o vladni predlogi gledé pristojbinskih olajšav pri konvertovanji posojilnih terjatev.

(Kranjska hranilnica) je dobila včeraj telegram iz Borovnice, da je Jeri Medenovi prešla hranilnična knjižica štey. 13.938, na katero je vložnih 732 gold. 72 kr., s prošnjo, naj se denar ne izplača. Ker je hranilnica prepoznala dobila telegram, izplačala je denar Jakobu Medenu iz Kožlevka.

(Vodnikov spomenik.) Odbor za Vodnikov spomenik je izročil litev kipa Pönningerjevi livarni na Dunaji, ki je ulila tudi kipe za spomenik Marije Terezije. Kip bode ulit do meseca maja.

(Osepnice) so se prikazale v Radovici in Slamni vasi pri Metliki. Zboleli so večinoma otroci, pa tudi nekaj odraslih. Tudi iz Trebnjega se nam poroča, da so štiri osebe umrle za osepniciami.

(Serenado) napravi danes o polu deveti uri zvečer slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“ svojemu novemu predsedniku gosp. Ignaciju Valentinčiču.

(Dolenjsko pevsko društvo v Rudolfovem) nam je poslalo poročilo in imenik za leto 1888. V odboru za leto 1889 so gospodje: Sturm Josip (predsednik), Virant Tone (podpredsednik), Bežek Viktor (tajnik), Kavčič Josip (blagajnik), Skalè Otmar (arhivar), Dev Edvard, Klinec Ignacij, Rosina Fran, Rosman Konrad (odborniki), Ambuš Valentin in Helmich Vaclav (namestnika). Izvršujočih ženskih članov je imelo društvo 32, moških 39, podpornih domačih 66, vnanjih 63 in jednega častnega člana, skupaj 201. Dohodkov je imelo društvo 459 gl. 24 kr., troškov 379 gl. 18 kr., torej je ostalo v blagajnici 80 gl. 6 kr.

(„Savinjski Sokol, telovadno-gasilno društvo“) je dobilo od presvetlega cesarja 60 gl. za gasilno orodje.

(Društvo „Pravnik“) bode zborovalo dne 26. januarija v mestni dvorani ob 8. uri zvečer. Na dnevnem redu so volitve in posamezni nasveti.

(Plesa pri g. deželnem predsedniku) so se sinoči vdeležili najodličnejši zastopniki vseh ljubljanskih krogov. Navzočni so bili mej drugimi: FML. vitez Keil, GM. pl. Schilhavsky, polkovnika Heyrowsky in Mitrovic, predsednik dež. sodišča Hočevnar, državni pravdnik dr. Gallè, finančni ravnatelj Plahki, finančni prokurator dr. Račič, deželni glavar dr. Poklukar, deželni odborniki ces. svetnik Murnik, Detela in dr. Vošnjak, župan Grasselli, barona Avgust in Viljem Rechbach, vitez Gariboldi, predsednik kranjske hranilnice Luekmann, poslanci dr. vitez Bleiweis, dr. Mosché, dr. Papež itd.

posvetnega vladarja. Skrivne družbe niso mogle napravljati kaj izgredov, ker narod ni hotel verjeti zapeljivim besedam.

Ker pa je bila ta pot zaprta, skrbeli so njih bratje drugod, kako bi kalili javni mir in ljudstvo šuntali na upor. Junija meseca bližal se je neznan parnik Neapolju. Nosil je zastavo piemonteške vlade. Na otoku Ponco bila je kaznilnica za moške in tam se je ustavil. Okoli sto mož stopi na otok, napade kaznilnico in oprosti skoraj 300 zaprtih. Naglo se zopet z oproščenimi kaznjenci vkreajo in parnik odpluje na jug. Pri Salernu se zopet ustavi, 400 oroženih mož stopi na suho in hujska ljudstvo k upor. Ali kmetje niso hoteli nič slišati o tem. Vzdignili so se nad nje, in dasiravno slabeje oboroženi, potolkli so dva tretjini, druge so polovili. Med vjetimi bil je tudi baron Nikotera, poznejši minister Viktorja Emanuela. Odšel je s tem smrtni kazni, ker je preiskovalnemu sodniku razodel važne načrte puntarjev.

Tudi na Toskanskem blizu Livorna nameravali so Garibaldinci nekaj enacega. Več častnikov in orožnikov so napadli in jih pomorili, a narod se ni hotel pečati s takimi poštonoviči, zato se je tudi vsa nakana prav hitro zatrla. (Konec sledi.)

(V katoliški družbi) bode jutri ob 7. uri zvečer govor o M a c e d o n i j i. Želimo, da se snide mnogo društvenikov. — Jutri teden dne 30. t. m. zvečer ob 7. uri pa bo družba imela svoj letni občni zbor.

(Američan ali Amerikanec?) Prijatelj nas vpraša, zakaj pišemo v listu Američan in zakaj ne Amerikanec. Odgovorimo na to prijazno vprašanje, da ne pravimo Kamničan, Ločan, Krčan, Metličan, Rečan, Presčan itd., temveč Kamničan, Ločan, Krčan, Metličan, Rečan, Preščan itd.

(Erjavčeva obletnica.) „Soča“ poroča, da se je Erjavčeva obletnica vršila tudi letos po navadi prejšnjih let. Grob je bil ozaljšan z lepim vencem ter obiskan od ranjkega prijateljev in znancev. V Škotji Loki v samostanski cerkvi se je darovala sv. maša, pri kateri ste bili navzoči Erjavčevi hčerki. Za spomenik se delajo priprave. Nabrana vsota za spomenik in vstanovo je naložena pri goriški ljudski posojilnici, obresti oskrbuje svak ranjkega pisatelja, ki je tudi od sodišča imenovan v aruh njegovih otrok.

(Javno peč) so sozidali na državne troške v Terzu v Furlaniji, kjer je zaradi kolonijalnega sistema največja beda, kjer se popije razmerno največ žganega strupa, kjer pelagra najhujše razsaja in odkoder se je izselilo vse, kar je moglo. V tej javni peči pekli bodo kruh, da se prežene pelagra in sploh pomaga ljudstvu.

(Okrajna učiteljska skupščina v Črnomlju) je izvolila kot zastopnika v okrajni šolski svet gg. Fr. Šetino in Ivana Rupnika.

(Iz Zagreba) se poroča, da so včeraj pregledali knjige družbe „Croatia“; nadzorniki družbe bodo se morali zagovarjati, ker več mesecev niso pregledali blagajnice.

(Za delavce.) „Pol. Corr.“ svari avstrijske delavce, naj ne hodijo na Grško iskat dela pri prekopu in železnici, ker navadno ne dobé dela, pač pa se nalezejo mrzlice. Avstrijski konzulati morajo skoraj vsak dan deliti podpore delavcem iz Dalmacije, Primorja in Tirolskega.

(Včerajsnji semenj) je bil slabo obiskan. Živine so nagnali do 1200 komadov.

(Ustavljena preiskava.) Proti g. dr. Kočevarju v Celji pričeta preiskava zaradi znane nesreče na lovu je ustavljena.

(Nove pismene znamenke.) Poštni in brzojavni oddelek trgovinskega ministerstva se že nekaj časa bavi z vprašanjem novih pismenih znamk. Kakor se poroča, izdale se bodo še letos nove znamenke.

(Izvažanje dog iz Trsta in Reke.) V prvih devetih mesecih leta 1888 se je zelo pomnožila kupčija s hrastovimi dogami, menda ker ste Francija in Italija pridelali mnogo vina. Leta 1887 so iz Trsta in Reke izvozili do 51½ milijona dog; od 1. januarija do 30. septembra 1888 pa so izvozili 39.3 mil. dog, in sicer iz Reke 29.2 mil., iz Trsta pa 10.1 mil. Največ gré tega blaga na Francosko.

Raznoterosti.

— Zavarovalna družba za življenje „The Gresham“ v Londonu. Izšlo je letno poročilo o dne 30. junija 1888 sklenenem 40. poslovalnem letu te zavarovalnice za življenje, kakoršno se je naznanilo delničarjem pri rednem občnem zboru dne 28. decembra 1888. Iz njega posnamemo nastopne glavne podatke. Vspeli minolega leta je bil jako ugoden. Vložilo se je pri družbi 5932 zavarovalnih ponodb o frankov 50,971.150 ter se je izmed teh sprejelo 5317 o frankov 43,993.750, za katere se je napravilo primerno število polie. Dohodki premij odračunši znesek, ki se je izdal za protizavarovanja, iznašali so frankov 14,944.278.95, v katerih so obseženo premije prvega zavarovalnega leta z zneskom fr. 1,596.249.17. Bilanca obrestnega računa je iznašala frankov 4,217.019.78 ter je zvišala letni dohodek družbe, ako se vračuni dohodek premij, na frankov 19,161.298.73. Tirjatev iz zavarovalnih polie za življenje je tekom leta nakazala družba v izplačanje v znesku frankov 8,478.973.10. Tirjatve iz delščinskih in mešanih pogodb i. t. d., kojih zapadni rok je pretekel, iznašale so frankov 2,082.000.75. Za odkup polie se je izdalo frankov 1,138.985.10. Zavarovalni in rentni zakladi so se pozvišali za frankov 4,243.651.35. Skupna aktiva so iznašala koncem poslovnega leta frankov 102,846.222.47. Glavnica je bila naložena: fr. 572.238.03 v varnostnih papirjih angleške vlade, fr. 528.118.23 v varnostnih papirjih indijske in naselbinskih vlad, fr. 15,518.180.73 v varnostnih papirjih drugih držav, fr. 2,374.307.18 v železniških delnicah, prioritetah ter je jamčila za fr. 43,316.000.63 v železniških in drugih obveznicah, fr. 16,347.199.28 v hišnih lastninah, mej temi družbini hiši na Dunaji in v Budimpešti, fr. 8,488.624.05 v zemljiško-vknjiženih dolgovih, in v raznih varstvenih papirjih fr. 15,701.559.34.

— Glavni dobitek srbskih srečk. Minoli torek dopoldne je prišla v menjevalnico „Merkur“ na Dunaji neka gospa, ki je želela kupiti nekaj srbskih srečk. Izbrala si jih je deset, plačala prvi obrok ter odšla. Kakor znano, vršilo se je še isti dan zrebanje v Belemgradu. Zgorajšnja gospa sedi drugi dan, to je v sredo, ravno pri zajutruku, ko izve, da je zadela na serijo 8641 št. 35 glavni dobitek 100.000 frankov v zlatu. Srečna žena je so-proga dunajskega borznega agenta gospoda Maksa Figdora.

— V državi Novi York je postala z novim letom postava pravomočna, ki odpravlja smrtno kazen na vislicah in namestu nje uvaja ono z elektriko. Takoj pri obravnavi, pri kateri je hudodelnik obsojen na smrt, posloviti se mora od svojih sorodnikov in znancev, potem pa se odpelje vkljenjen v ječo. Dan smrti se mu ne naznani ter sploh o njem ne vé nobeden drugi, kakor sodnik in ravnatelj dotične jetnišnice. Usmrteni obsojenec se mora pokopati na sodiščem dvorišči brez molitve in na tihem. Časopisom je prepovedano pisati kaj drugega, kakor da se je že izvršila kazenska razsodba. Pokazati se mora še, ali bo postava imela ugoden vspeh; s tem, da so zakrili smrtno kazen v temoto in tajnost, hočejo namreč zmanjšati število roparskih napadov in umorov. Najčudnejše pri vsem tem pa je to, da niti do danes ne vedo, kakó naj se izvrši smrtna kazen z elektriko, marveč se bo še-le sešla posebna komisija, ki se bo učila s poskusi na ubogih živalih.

— Na Bavarskem so imela v šolskem letu 1888/9 vsa semenišča 775 slumnov nasproti 513 leta 1871/2; deška semenišča 1606 gojencev nasproti 974 leta 1871/2.

— Poslančeva brada. Angleška spodnja zbornica je izgubila blizo da najkrepkejše — brke. V tullamorski ječi so namreč irskega poslanca E. Harringtona obrili, kakor to predpisuje jetnišnični red. Ker pa brada, kakor znano, še mnogo bolje raste, ako se večkrat poštrže, upajmo, da se pri prihodnjem otvorjenju angleške zbornice ne bodo več videli na Harringtonovem obrazu nasledki neizprosne britve.

— Dalmatinsko vino. Kakor že znano, je bila letos vinska letina v Dalmaciji prav dobra. Tudi kupčija je letos izvrstna. Posebno veliko vina izvažajo na Francosko in Nemško.

— Pečene mačke. V Hamburgu se vrši preiskava proti neki ženski, ki je dajala pečeno mačje meso otrokom, ki so bili v njenem stanovanju. Policija je našla pri njej še zaklano mačko.

— Baron Komers. V petek zvečer je v Časlavi umrl tajni svetovalec baron Komers, ki je bil v Belcredijevem ministerstvu od 27. julija 1865 do 27. junija 1867 pravosodnji minister.

— Vojna statistika. Naša stalna vojna, mornarica in bosansko-ercegovaška armada broji skupaj: 23.429 častnikov in gažistov, ter 917.739 mož; po jeziki: Nemcev 277.530, Madjarov 172.394, Čehov 130.989, Slovkov 43.279, Poljakov 75.613, Rusov 74.615, Slovencev 27.512, Srbo-Hrvatov 78.514, Bolgarov 176, Rumuncev 47.276, Italijanov 13.669. Tako statistika; vprašamo pa, kako bi se glasile te številke, ako bi bile sestavljene po narodnostih, kajti skušnjava nas uči, da je jako velik razloček mej „občevalnim jezikom“ in narodnostjo, in to večinoma Slovanom na kvar.

— Hudobno. Zdravnik: „Tu imam bolnika, ki mi dela mnogo skrbi!“ — Advokat: „Ali noče plačati?“

— Pri ženitvi. Bankir: „Vi torej želite jedno mojih hčer? Najmlajša dobi 10.000 gld., starejša 15.000 gld., najstarejša 20.000 gld.“ — Žid: „Ali imate morda katero prav staro?“

— Mlekarica: „Čudno! Voda je dobra, mleko tudi; ako pa oboje skupaj vlijem, pravijo, da je pokvarjeno.“

— Po praznikih. „Kako nam gre po praznikih?“ — „Tako, tako, glava je še vedno polna, a žep je prazen.“

— Nezaupnost. Kmet: „Stara, skuhaj mi čaj! Meni je slabo.“ — Kmetica: „Ali naj pošljem po zdravnika?“ — Kmet: „Ali vže takoj želiš moje smrti?“

— Cesar Jožef in berač. Cesar Jožef II. sprehajal se je na Dunaji v pratu. Poleg pota je sedel možiček, mraza se tresoč, zavil v luknjasto zagrinjalo. Cesar ga pogleda, berač tudi njega, vendar ga ne prosi milodara. — „Zakaj me pa ne prosite, očka, darú?“ — „Saj sem Vas in Vas še sedaj prosim!“ — „Kako neki? Saj še ust niste odprli!“ — „Moj Bog,“ odgovori berač, „kaj moj upadli

obraz in borna raztrgana obleka ne prosita glasnoje, kakor upitje?“ — Cesarjev dar je res pričal, da je žalostno stanje beračev bolj prosilo, kakor še tako glasno upitje: „Bitte um eine kleine Unterstützung!“

Telegrami.

Berolin, 22. januarija. V današnji seji zveznega sveta se je predložil vzhodno-afriški postavni načrt. V isti seji pridejo na vrsto tudi odsekova poročila o postavi. Cesar je sprejel predsedništvu obeh zbornic ter se prijazno razgovarjal s posameznimi člani o nepolitičnih stvaréh.

Carjigrad, 22. januarija. „Reuterjevo poročilo“: V pogovoru z velikim vezirjem je rekel bolgarski eksarh, da se ne strinja z bolgarsko sinodo.

Zagreb, 21. januarija. Škof Strossmayer nagovarja v pastirskem listu svojo duhovščino, naj nabira doneske za odkupovanje črnih sužnjev.

Rim, 21. januarija. V Casoli pri Raveni se je zemlja udrila; zrušile so se štiri hiše. Deset mrtvih so izkopalili, deset jih je še pod razvalinami.

Dunaj, 21. januarija. Včeraj je bil pri cesarju obed na čast princu Aleksandru Batenberžanu, ki se je zvečer vrnil v Darmstadt.

Listnica opravištva:

G. M. C. v D.: Bo že, pa malo pičlo.
G. R. M. v T.: Naj bo, pa ne naprej, ampak nazaj. Komaj, da se dopolni.
G. J. K. v K.: Živeli! Tako je prav!
G. P. B. v R.: Prav imate, i mi imamo e., a tiskarski dečko moral je biti raztresen, da je djal d. mesto e., pa se bo že v prihodnje poboljšal. Blagovoljno potrpite do tedaj!
G. K. J. v V.: Kaj je vzrok? Mi ne vemo. Mi vedno pošiljamo in zopet dopošljemo. Beseda V., mesto H. kje koga bo.
A tako biti ne sme, vsaj niste ob Renu.
G. J. T. v S.: Je čudno, da ne znajo najti Vam pota. Pri vas nekatere še slovenščina tare, pri nas pa je že bolje v tem, še tudi se posamezni pri domaših imenih malo še strese.
G. M. P. v S.: Se je zabičalo, da ne bodo raki le v pismu, v košu pa ne. Vidite, tako je. V ekspediciji so večkrat težave, a ni se čuditi v toliki naglici in pri toliki različenosti krajev.

Umrii so:

20. januarija. Filip Vernik, kurjačev sin, 6 mes., Koldvorske ulice št. 19, bronchitis capile. — Ursula Križaj, sodarjeva vdova, 85 let, Dunajska cesta št. 19, marasmus.
V bolnišnici:
17. januarija. Matija Jaklič, delavec, 30 let, jetika.
18. januarija. Barbara Berk, gostija, 62 let, oedema pulmonum.
19. januarija. Franca Kremžar.

Tujci.

20. januarija.
Pri Južnem kolodvoru:
Dolenc, trgovec, iz Maribora.
— Schiffermüller, ravnatelj, iz Kranja.

Katoliška Tiskarna
priporočila raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1888 . . . . . frank. 102,846.222-47
Letni dohodki premij in obresti 19,161.298-75
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848) . . . . . 207,158.040-—
V zadnji dvanajstmesčni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb . . . . . 1.561,757.680-—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

(12-1)

pri

Gvidu Zeschko-tu

Tržaška cesta, št. 3.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
21.	7. u. zjut.	737-6	-1-4	sl. szap.	sneg	1-40 sneg
	2. u. pop.	738-9	2-4			
	9. u. zveč.	737-2	-1-4	sl. svzh.	oblačno	

Srednja temperatura 1-1° C., za 3-1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

22. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 55 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 05 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ — „
Akcije avstr.-ogerske banke	886 „ — „
Kreditne akcije	311 „ 40 „
London	120 „ 65 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 54 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemške marke	59 „ 10 „

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Brata Eberl,
 izdelovalca oljnatih barr, firnežev, lakov in napisov.
 Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
 za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
 priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njihju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.
 Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih puščah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. 2
 Cenike na zahtevanje.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!
Visokočastiti duhovščini
 priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot
monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov
 itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.
 Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane (11)
Teodor Slabanja,
 srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.
 Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.